

малко, и му ся подсмина не съ страсть; и на Горчива, когато ся подсмина иѣкому съ остроуміе за погрѣшки тѣ му (кусуритѣ).

249-о. Ироніа прочее става, когато иѣкой ся подсмина на єдного, и ся приструва чи не знае иѣща, които и слѣпи тѣ знаїтъ, дума му чи има голѣмы дарбы отъ бога, дору го знае чи е много далѣко отъ тѣхъ. Дору ся вижда чи покруска вѣкои никаквы вѣговы работы, а той не казва ни єднѣ зла речь, но мысли тѣ му не сж друго, освенъ укореніе най горчиво. Н. п. за єдного, кой то е отъ долны родители, дума чи е отъ праотцы славны, ако е отъ иѣкое село, думаму чи е въ Цариградъ роденъ, ако е мѣрзеливъ, дума му чи много ся труди, ако е богатъ скаперникъ (сребролюбецъ), дума му чи има отворениѧ рѣкъ (чи е джумерть), чи е родолюбивъ, ако е страхливъ, дума му чи е юнакъ, ако е безуменъ и легкоуменъ, дума му чи е Метернихъ, ако мрази ученіе то и просвященіе то, дума му чи въ душа та му стоятъ сички тѣ Музы, ако хоротува много, дума му чи е по' мыщеливъ и отъ рыбы тѣ, ако нема свободж и дерзость, като хоротува, дума му чи има Цицероновж устж, ако е развращенъ и неправеденъ, думаму чи нито мравж тѣ настапва, и други такива: Защо смѣхъ ся ражда, споредъ Физика та, кога то ся случи иѣшо ненадеждно, и кое то е противно на естественна чинъ на иѣща та, но не е и вредително.

250-о. Почтеныа, или средствено было писмо то, или несредствено, всякоги пише съ мѣрка, за да не ся покаже совсѣмъ гиусенъ и безобразенъ; защо естественна истина е чи отъ наши тѣ погрѣшки сѫдимъ и за чюзды тѣ: кой то много укорява никоги умни тѣ не го хвалять, но мыслять чи и той нема чистж душж.

251-о. Тукъ нареждатъ и Сатирическіа, Подсмѣвателныа, и други образы на безобразны тѣ, които никоги